

[Camre]

notat, som er optrykt som bilag til dette finanslovsforslag, har finansministeren redegjort for, hvorledes handlingsprogrammet vil blive realiseret i løbet af de nærmeste uger og måneder gennem lovforslag og gennem aktstykker.

Det finanslovsforslag, vi i dag behandler, har på grund af det tidsmæssige forløb ikke kunnet nå at få alle de nye elementer indarbejdet, men finansloven 1982 er et led i en fortsættelse af socialdemokratiets økonomiske politik og som sådant et vigtigt led i krisebekæmpelsen.

Sent fredag eftermiddag blev regeringen bekendt med, at den belgiske regering i weekenden ville søge tilslutning til en devaluering af den belgiske franc med 12 pct. Dette ønske måtte vi forvente at landene i EMS-samarbejdet i vidt omfang måtte imødekomme, og derfor måtte vi forudse ganske betydelig europæisk valutauro, som også ville blive mærkbar for os ved en spekulation imod kronen. Derfor anmeldte Danmark straks et ønske om en 7 pct.s kronenedskrivning, og det var naturligt, at regeringen straks påbegyndte forberedelser til at gennemføre en følgelovgivning, som kunne sikre, at vi ikke mistede devalueringens fordele for Danmark.

Forhandlingerne i EMS-samarbejdet viste, at den internationale vurdering af Danmarks økonomiske situation var så positiv, at man ikke ville imødekomme vores ønske, og som bekendt endte forhandlingerne med en 3 pct.s kronekursnedskrivning og en 8½ pct.s nedskrivning af den belgiske franc.

Hermed er der for Danmark opnået nogle mere moderate konkurrenceevneforbedringer, men der er ikke grundlag for af den grund at gennemføre en særlig følgelovgivning, og det er derfor ikke socialdemokratiets plan at iværksætte en sådan.

Det er klart, at nogle mennesker i denne situation spørger, om det er rimeligt, at vi deltager i et valutapolitisk samarbejde, som betyder, at vi ikke har fuld handlefrihed med hensyn til vores valutapolitik. Hertil er at sige, at international valutauro for et land af vores størrelse med en så stor udenrigshandel – vi har en eksport på omkring 26–27 pct. af bruttonationalproduktet – for os er overordentlig farlig. En sådan uro, altså omfattende kurssvingninger på de europæiske valutaer, skaber usikkerhed i udenrigshandelen og

rammer altså direkte vores beskæftigelse. Derfor har vi fordele af den stabilitet, som EMS-samarbejdet betyder, og prisen for disse fordele er en mindsket handlefrihed.

Situationen er altså alt i alt efter 3 pct.s devalueringen, at vi har opnået nogle konkurrencemæssige fordele, og i den nærmeste tid må vi koncentrere vore bestræbelser om at gennemføre det øvrige økonomiske handlingsprogram, som folketinget er velbekendt med.

Det skal understreges, at dette handlingsprogram, som er en sammenhængende helhed af uddannelsesforanstaltninger, beskæftigelsesinitiativer, finanspolitiske lempelser og pengepolitiske strukturændringer, også klart siger, at det er afgørende for den positive beskæftigelsesudvikling, at der opnås en konkurrenceevneforbedring for dansk økonomi som helhed.

Vi kunne ønske os en større forståelse for nødvendigheden heraf, og det er et uundværligt led i handlingsprogrammet. De pengepolitiske og finanspolitiske midler er anvendt så langt og så stærkt, som det overhovedet er muligt, og jeg må ligesom under debatten i går sige: den vej er ikke med gunstig virkning for beskæftigelsen farbar længere frem end det, der ligger i socialdemokratiets handlingsprogram.

Det kan undre, at SF, der så stærkt understreger sine krav om, at de offentlige udgifter øges ud over det, som socialdemokratiets handlingsprogram indeholder, ikke nævner, at en sådan øgning enten nødvendiggør en forøget skatteudskrivning eller en yderligere statslig låntagning, som har fordelingspolitiske virkninger, der ikke er acceptable for os og næppe heller er det for SF.

Den fortsat meget stærke vækst i de offentlige udgifter er ikke ubetinget et gode, som nogen synes at mene. Vi må rejse spørgsmål om strukturen i den offentlige udgiftspolitik, som på nogle områder er kendetegnet ved, at der sker niveauforøgelse, niveauløft, som ikke umiddelbart kommer befolkningen til gode i form af højere offentlige ydelser eller bedre offentlige service.

Også på grund af de offentlige udgifters indflydelse på det samlede ressourceforbrug i samfundet set i forhold til samfundets produktion er det nødvendigt, at vi foretager nøje analyser og overvejelser over de kommende års udvikling.